

РЕШЕНИЕ

№ 4754

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5834** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП) срещу Решение от 29.04.2011 г. по НАХД № 9558/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-7407/17.05.2010 г. на директора на Регионална дирекция за областите София, Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при КЗП. С НП на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500,00 (хиляда и петстотин) лева за извършено нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4 и чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и

съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна: Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при направена проверка на 13.01.2010 г. и 14.04.2010 г. в магазин „Б.“ - [населено място], пл. С. № 2 е установено, че в магазина на касите били изложени цветни, художествено оформени каталози на „Б.“ с обявени коледни наименования. На корицата била отпечатана следната информация със снимков материал: “Брой 12, 1.12-15.01.2010г., BON JOUR, Весели празници”. До снимка на кутия с бонбони „Т.“ било записано: ПОДАРЪК ТРЮФЕЛИ при покупка над 50 лв. Обявена била цена на бонбоните 4.65 лева. Най-отдолу на каталога било записано: „До изчерпване на количествата”. Период на промоцията 1.12-15.01.2010 г. По електронен сигнал на потребител от 24.12.2009 г. в 10.11 часа било установено, че бонбоните вече били с изчерпани количества. Информацията „Подарък Т.“ при покупка над 50 лв.” предоставена на потребителите, чрез каталога на търговеца № 12 за периода 1.12-15.01.2010 г. и на големи плакати в магазина била невярна и следователно подвеждаща. Потребителят формирал очакване от рекламната информация за обещан подарък бонбони „Т.“, което можело да го накара да вземе решение за пазаруване на стойност над 50 лв. Обещанието за подарък повлиявало на икономическото поведение на потребителя. Още повече, че по време на периода на промоцията в обекта имало изложени бонбони „Т. К.“, потребителят ги виждал на рафтовете и не би предположил, че няма да получи обещания подарък, както било обявено в рекламата. При упражняване на дейността си, търговецът [фирма] бил използвал заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като предоставената от него информация в каталог - брой 12 за периода 1.12-15.01.2010 г. и на големи плакати в обекта била невярна и следователно подвеждаща, тъй като потребителят бил изпълнил условията за покупка в рамките на обявения срок от търговеца, но не получил обещания подарък. По време на проверката, отново в рамките на срока посочен от [фирма] в обекта била установена наличност от бонбони Т., които били предназначени за продажба, а не да бъдат давани като подарък. Заблуждаващата нелоялна търговска практика се изразявала в предоставянето на невярна и следователно подвеждаща информация и имала за резултат или е било възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел, без използването на търговската практика. С горното била нарушена разпоредбата на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4 и чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП, поради което на основание чл. 210а от ЗЗП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

За да отмени наказателното постановление, районният съд е приел, че при издаването му е допуснато съществено процесуално нарушение. Решаващите мотиви на съда са, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е издаден в нарушение на императивната разпоредба на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съгласно която не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението ... “. Според районният съд неспазването на първия тримесечен срок е достатъчно основание за необразуване на административнонаказателно производство. Районният съд е извършил анализ на на цитираните в НП две основни писмени доказателства - констативен протокол К-55012 от 13.01.2010 г. и констативен протокол

К-56897/14.04.2010 г. и е формирал извод, че всички аспекти и конкретни обстоятелства относно визираното в НП нарушение и нарушител са станали известни още при първоначалната проверка на 13.01.2010г., чиито констатации са протоколирани надлежно в КП К-55012 от 13.01.2010 г. и дословно са възпроизведени в обстоятелствената част на АУАН и НП. От съдържанието на констативен протокол К-56897/14.04.2010 г. се установява, че с него се прави логическа връзка с проверката от 13.01.2010 г. и се протоколира единствено поканата към дружеството да изпрати представител на 16.04.2010 г. в КЗП за съставяне на АУАН, т. е. по същество КП К-56897/14.04.2010 г. обективира отправена покана за съставяне на акт, без да съдържа или да цели изготвянето на каквито и да е допълнителни констатации или събиране на нови доказателства. В този смисъл, още от 13.01.2010 г. актосъставителят е бил установил както извършеното нарушение, така и неговият извършител, следователно от тази дата е започнал да тече тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН и същият е изтекъл на 13.04.2010 г. (присъствен ден - вторник), докато АУАН е съставен на 16.04.2010 г.

При извършената проверка на посочените в касационната жалба основания за отмяна и при служебно извършената проверка на останалите основания, предвидени в НПК, настоящият съдебен състав констатира, че решението на районния съд е правилно.

Изводът на районния съд за нарушение на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН кореспондира напълно на данните от административнонаказателната преписка. Вярна е констатацията на районния съд, че нарушението и неговият извършител са били установени още на 13.01.2010 г. Представеният от посочената дата констативен протокол съдържа подробно описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, данни за мястото на извършване на нарушението и данни за нарушителя. Съставеният впоследствие на 14.04.2010 г. констативен протокол обективира единствено покана за съставяне на АУАН. Правилно районният съд е определил допуснато нарушение като съществено процесуално нарушение и като достатъчно основание за отмяна на НП.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на решението на районния съд и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.04.2011 г. по НАХД № 9558/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: